

Suljin makuuhuoneeni oven ja samassa tunsin viileän ilmavirran paljailta käsivarsillani. Minulle tuli tunne etten ollut yksin. Käännyin ja ikkunan edessä seisoivat tuo mies, jota olin neljä vuotta ikävöinyt. "Ethan!" rynnistin miehen syleilyyn kyynelkylmissä ja hän kietoi kylmät kätensä ympärilleni. Tunsin hänen jäätävän kylmän vartalon ohuen paitani lävitse, mutta se ei minua ei haitannut vaikka hän oli kova ja kylmä kuin patsas.. koska juuri sitä olin ikävöinyt.. Hänen läheisyyttä.. "Olet nyt täällä.." hän kuiskasi korvaani ja silittäen hiuksiani. Kohotin katseeni ja tarkastelin hänen virheettömiä ja komeita, päivettyneitä kasvojaan. Hänen ruskeat silmät tarkastelivat minua uteliaana ja musta tukka oli nostettu pystyyn geelin avulla. "Olet kaunis.." Ethan sanoi hymyillen ja sipaisi nenääni. "Sinä olet muuttanut aikuisen näköiseksi." "Hah.. Enpä.." punastuin erkaantuen Ethanista. "Mm.. Miten matkasi meni?" "Hyvin. Oli ihanaa nähdä ystäviäni ja velipuoleni pitkästä ajasta." Hymähdin tyytyväisenä. "Varmasti." "Olitko menossa kenties nukkumaan?" Ethan kysyi. "Äh, mitä sitten vaikka olin menossa... Sinä olet nyt täällä.." hymyilin Ethanille. "Hittoako minua enää väsyttää." "Selvä on. Yllättävää, että menet nyt nukkumaan.." Ethan mietti ääneen. "Työt, katsos." "Vou! Oikeasti?" Ethan ihmetteli. "Kyllä. Pääsin kaksi vuotta sitten Stulle töihin." "Ihan korjaamaan autoja?" "Kyllä ja olen näköjään hyvä siinä." "Hm, voisit korjata minun autoni, jos se menee rikki." Ethanilla oli ilme, jonka tunnistin. "Tapasimme muutaman vuoden tauon jälkeen ja miehellä on heti pervot mielessä." Ristin käteni rinnalleni. "Hei, miehet on miehiä." Ethan virnisti. "Näköjään, vaikka kuinka vanha olisit.. ja uskon, että osaat kyllä korjata itse autosi." "Niin, kunhan olisin antanut sinulle hommia." "Kiitos. Mutta haluatko jotain juotavaa?" "En tarvitse. Minä taidan- Ethan hiljensi yllättäen. "Mitä?" kysyin. "Joku kävelee pihallasi varsinaisessa kännissä", Ethan sanoi katsoen minuun. "Ei helvetti... Ei nyt.." kirosin. "Hm?" "Brody, exäni parin vuoden takaa.. Aloin seurustelemaan hänen kanssaan ja se oli virhe.." "Juomisen takia?" "Sekin ja hän on todella väkivaltainen.. Älä päästä häntä sisään.." sanoin katsoen pienellä pelolla Ethania silmiin. Tämä nyökkäsi vakavana. "Pysy täällä", hän sanoi ja lähti eteiseen. Olin tavannut Brodyn kun hän oli töissä raksalla ja suostui auttamaan olohuoneeni remontoinnissa. Jotain putkia piti uusia ja hän oli hyvä siinä hommassa. Aloimme treffailemaan ja muutama kuukausi sen jälkeen aloimme seurustelemaan. Hän oli ihana kunnes hän alkoi olla mustasukkainen ja väkivaltainen.. Alkoholi pahensi vain asiaa ja lopetin sen suhteen siihen puolen vuoden jälkeen. No, Brodylle ei riittänyt, vaan silloin varsinkin kun hän oli kännissä hän tuli melkein aina riehumaan tänne. Ties kuinka monesti poliisit olivat tulleet hakemaan hänet.. Kuulin Brodyn sammaltavan äänen ja Ethanin selvän äänen kun yritti saada miestä lähtemään. No, Brody ei välittänyt Ethanin pyynnöistä, vaan yritti väkisin sisään huutaen: "Christel, tiedän, että olet siellä! Päästä minut sisään perhana!" Yllättäen kuului hämmäntynyt huudahdus ja tuli hiljaista. Uskaltauduin olohuoneeseen ja kurkkasin eteiseen. Ovi oli auki, eikä ketään näkynyt. Astuin kuistille ja tunsin kosketuksen olkapäässäni. Käänähdin ja siinä, Ethan seisoivat edessäni. "Mitä teit hänelle?" kysyin. "Vein lähimmän poliisiaseman eteen. Hän oli sen verran humalassa, että ei älynnyt mitä tapahtui." "Ja mitä poliisit sanoivat?" "Olivat kiitollisia ku toin häirikön heille. He tunsivat miehen." "Mm.. He ovat noutaneet Brodyn täältä ties kuinka monesti..." huokaisin. "Ei kai hän ole ehtinyt satuttaa sinua?" Ethanin silmistä paistoi huoli. "Ei. Hän vain hakkasi ovea kuistilla ja, noh, kerran rikkoi ikkunani.. Onneksi eräs William on auttanut minua ja häättänyt Brodyä." Ethan nyökkäsi. "Kiitos hänelle. Siirrytäänkö sisälle?" "Mennään vain." Istuimme sohvalle ja Ethan tarkasteli olohuonetta. "Täällä on remontoitu." "Mm.. Putkistoa uusittu." "Ja olet vaihtanut järjestystä." "Jep, vaihtelu piristää. Tuota.. Kai olet aterioinut ennen kuin tulit tänne?" Ethan katsoi minua oudosti. "Olen, miksi kysyt?" "Noh, en halua, että vielä lähdet, niin.. kävisikö se sinulle, että nukkuisit vieressäni..?" "Jollakin on ollut minua

ikävä", Ethan sanoi hymyillen. "Tulee ihan lapsuutesi mieleen kun tykkäsit nukkua vieressäni.."
"Niin.. Kai se käy?" kysyin. "Käyhän se ja miksi varmistit, että olen aterioinut?" "En halua herätä siihen, että hampaasi ovat kaulassani." Ethan naurahti. "Kuules, neiti. En viitsi astua tähän taloon, ilman että olisin aterioinut." Hymähdin. "Anteeksi.."
"Ei se mitään. Ja kaiken lisäksi kysyisin luvan sinulta, jos purisin sinua." Nyökkäsin. "Niinhän me olemme sopineet."
"En petä sopimuksiamme, joten voit luottaa minuun." Hymyilin hänelle lämpimästi. "Voit lähteä vaikka heti kun olen nukahtanut, koska jos sinulla on jotain huomenna.."
"Ei ole. Pysyn täällä aamuun asti ja voin vaikka viedä sinut töihin ja hakeakin. Voistaisiin tehdä jotain työttesi jälkeen." "Ah, noh, kiitos etukäteen." "Äh, turhaan sinä kiittelet.. Miten lan voi?" Jähmetyin ja Ethan huomasi tämän. "Onko hän kunnossa?" hän kysyi huolissaan. "En tiedä.. Hän katosi vuosi sitten ja en ole kuullut hänestä sen koommin..." pidättelin kyyneliä. "Voi hemmetti sitä miestä.."
Ethan halasi minua ja murrein välittömästi.